

130. Vaxholmsflickan.*

(Ur "Kalle Munter")

Moderato.

På Vax - holm tjän - te en flic - ka skön för
 myc - ket o - vett och li - ten lön. Men gär - na ut - stod hon
 den - nasmär - ta, för se hon ha - de så liv - lighjär - ta. Ti -
 a di - a di - a di - a di - a. Ti - a di - a di - a ral - la.

På fästningen en artillerist
 fann ensamheten så fasligt trist
 och friade till den fagra jëntan,
 men hon, hon kände alls ingen trån'tan.

Då kom där plötsligt till Vaxholms
 strand
 en hel eskader från Tysklands land.
 Gu' nåde flickan, som stod på stranden,
 i hennes hjärta kom kärleksbranden.

En tysk matros kom att flickan se,
 och bums va' bägge förälskade.
 Ja, den utav er ska' nog förstå'et,
 som någon gång haver provat på'et.

De levde ljuveligt flera da'r,
 så länge tysken här stanna kvar.
 De va' så lyckliga och så kyska,
 ty flickan kunde ju inte tyska...

*Med tillstånd av Carl Johnns Musikförlag, Stockholm.

Så for han bort från sin svenska tös,
men se'n har flickan en skruv fått lös.
Hon går och väntar på sin eskader
och är blott ledsen, men aldrig gläder.

Hon går och väntar på Vaxholms strand,
att få en brudgum från Tysklands land,
men aldrig nå'nsin så lär hon få'en,
ty, hon glömt namnet och numret på'en.
(1906)